

Tele a PAXom!

2011 április 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

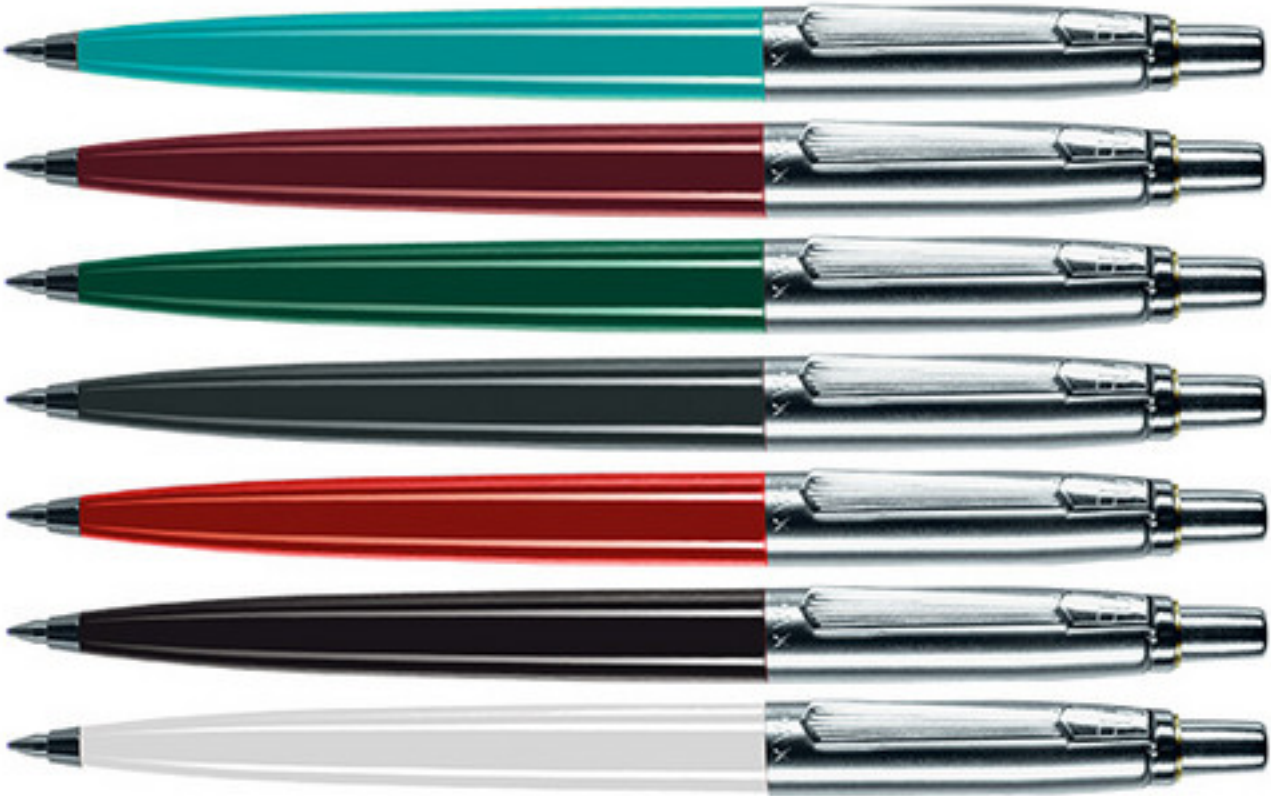
Mérték

Ma abban a megszegeyenít? élményben volt részem, hogy kiderült: nincs egyetlen tollam sem, ami fogna! Nem túlzok, amikor azt állítom, hogy legalább száz íróeszköz van idehaza.

Mindig öröömre szolgál, amikor megszerzek egy újabbat, kidobni pedig soha nem volt szívem egyiket sem. Nem

---

igazán beszélhetünk gyűjteményről, hiszen ebben nincs sem tudatosság, sem belső készlet az újabb íróeszközök begyűjtésére.

Ha nem csal az emlékezetem, az egész egy piros színű Pax tollal kezdődött. Az iskolában, unalmas órákon elkezdtem mindenféle mintákat belevágni az oldalába a körzőmmel, aminek következtében az egyébként teljesen hétköznapi és átlagos tárgy egyre inkább a szívemhez nőtt, és elválaszthatatlan társam lett mindenben. Az összes aláírást ezzel hamisítottam bele az ellenőrzőmbe, vele írtam a dolgozatokat, és azokat a szármalms novellakezdeményeket is, amelyek miatt még most is a szégyen kerülget.

Persze, azokat a tollakat korántsem arra találták ki, hogy évtizedekig kitartsanak tőzön-vízen át, így az én szeretett társam is idővel menthetetlenül darabjaira hullott szét. Nevetséges, vagy sem, de a részeit soha nem dobtam ki.

Mindenesetre azóta még nagyobb figyelemmel és óvatossággal kezelek minden íróeszközt, és - bár ezt soha nem vertem nagy dobra - ajándék terén nincs sok olyan tárgy, aminek jobban örülnék, kapjam bárkitől. Külföldi látogatásaim alkalmával is igyekszem minden városban beszerezni egy helyi jellegzetességekkel teletöltött tollat, amennyiben erre módom van.

Ám ma tényleg elérkezett az a pont, ahol már egyik sem volt képes betölteni eredeti funkcióját. Ennél nagyobb blamátlamát egy bölcsész el sem tud képzelni!

A problémát természetesen azonnal orvosoltam, a legközelebbi ÁPISZ (egyáltalán ez a neve még a papír-írószer boltoknak?) üzlet eladóinak nagy-nagy bánatára és keserűségére. Mert nagyon úgy fest, a teljesen hagyományos, egyszerű, mezei tollbetétek már csak valahonnan a pult alól, dobozhegyek feltúrása után kerülhetnek el, jó tíz percnyi bénázás és szenvedés után. De annál nagyobb volt az öröm az eladó lány arcán, mikor végre diadalittasan elcibált egyet valahonnan a feneketlen mélységből. A boldogsága olyannyira magával ragadó volt, hogy nem szerettem volna elvenni a vidámságát azzal, hogy felhívom arra a figyelmét, hogy én KÉT darabot kértem...

Sztakó Balázs

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló